

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Csp/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318201939
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1318201939.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., IČO: 47 243 368, so sídlom Tallerova 4, Bratislava, proti žalovanému: E. C., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom T. XXXX/XX, K., o zaplatenie 641,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 630,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 23.07.2016 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamieťa.

III. Žalovaný je povinný nahradiť v rozsahu 96,52 % žalobcovi trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 19.03.2018 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 641,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 23.07.2016 do zaplatenia.

2. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, ako aj zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a to tak, že žalovaný prijal návrh rámcovej zmluvy a zmluvy o poskytnutí úveru zo strany žalobcu v súlade s čl. III bod 3. rámcovej zmluvy. Na základe uzatvorených zmlúv poskytol žalobca žalovanému krátkodobý bezúčelový a bezúročný úver vo výške 630,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť jednorázovo v lehote do 22.07.2016. Predpokladom uzatvorenia týchto zmlúv bola registrácia žalovaného na internetovej adrese žalobcu a žiadosť žalovaného o uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe toho žalobca zaslal žalovanému predzmluvný formulár obsahujúci informácie o podmienkach spotrebiteľského návrhu a návrh zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru prostredníctvom elektronickej pošty. Žalovaný vyjadril súhlas so zmluvou tým, že klikol na odkaz zaslaný žalobcom. Žalovaný sa zaviazal vrátiť sumu 641,16 eura, pričom suma za poskytnutie úveru vrátane príslušenstva tvorila 11,16 eura. Žalovaný v lehote uvedenú sumu žalobcovi nevrátil.

3. Súd vo veci samej rozhodol v skrátanom rozkaznom konaní vydaním platobného rozkazu č.k. 16Csp 16/2018-27 zo dňa 06.04.2018, ktorý sa súd pre nedoručenie žalovanému do vlastných rúk uznesením zo dňa 30.07.2018 zrušil.

4. Súd doručoval platobný rozkaz spolu so žalobou a jej prílohami na adresu žalovaného evidovanú v registri obyvateľov podľa § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p., prostredníctvom poštového podniku a príslušného

útvary policajného zboru ako doručujúcimi orgánmi podľa § 107 a § 108 C.s.p., avšak s negatívnym výsledkom. Následne súd podľa § 116 ods. 1 C.s.p. zisťoval skutočný pobyt žalovaného prostredníctvom Sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne a telekomunikačných operátorov. Keďže sa žalovanému nepodarilo doručiť žalobu s prílohami, poučením a výzvou na vyjadrenie sa k nej ani na adresu zistenú podľa § 116 ods. 1 C.s.p., súd podľa § 116 ods. 2 C.s.p. zverejnil dňa 15.03.2019 oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a príslušnej stránke súdu, pričom po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia sa žaloba považovala za doručенú.

5. Predmetom tohto spotrebiteľského sporu (odôvodnenie charakteru sporu je uvedené v odseku č. 20 tohto rozsudku) bola pohľadávka žalobcu v sume 641,16 eura bez príslušenstva, teda hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000 euro a zároveň išlo len o otázku jednoduchého právneho posúdenia bez sporných skutkových tvrdení strán sporu, nebolo podľa § 297 písm. b) C.s.p. na prejednanie sporu potrebné nariadiť pojednávanie. Súd preto podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámil dňa 29.04.2019 na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 28.05.2019 o 11:20 hod., č. dverí 15, teda v lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

6. Na základe oboznámenia sa so žalobou a predloženými listinnými dôkazmi a to: zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.06.2016, rámcovou zmluvou 27.06.2016 a výpisom z účtu žalobcu, zistil súd nasledovný skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie veci.

7. Žalobca ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov a žalovaný ako fyzická osoba uzatvorili dňa 27.06.2016 v písomnej forme prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (registráciou žalovaného na stránke žalobcu, následným zaslaním návrhu na uzavretie zmluvy žalobcom žalovanému prostredníctvom mailu a súhlasom žalovaného s týmto návrhom kliknutím na určený odkaz) rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky (ďalej len „rámcová zmluva“), predmetom ktorej bola rámcová úprava práv a povinností zmluvných strán pri budúcom poskytnutí spotrebiteľského úveru a pôžičky žalobcom žalovanému uzatvorením zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. V súvislosti s uzatvorením takejto budúcej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bol žalobca oprávnený účtovať úverové poplatky uvedené v budúcej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktoré sa zároveň žalovaný zaviazal žalobcovi zaplatiť (čl. V. bod 2 a 5 rámcovej zmluvy). Zároveň sa zmluvné strany dohodli, že poskytnutý úver je bezúročný, pričom pod pojmom úver bolo treba v zmysle definície pojmov rámcovej zmluvy chápať peňažné prostriedky poskytnuté žalobcom žalovanému na základe budúcej uzatvorenej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a pojem spotrebiteľský úver bolo treba chápať a vykladať ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom žalovanému vo forme pôžičky, úveru alebo obdobnej finančnej pomoci.

8. Strany sporu následne dňa 27.06.2016 uzatvorili v písomnej forme prostredníctvom diaľkovej komunikácie, teda tým istým spôsobom ako rámcovú zmluvu, aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému krátkodobý, bezúčelový úver (peňažné prostriedky) vo výške 630 euro a to najneskôr v nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy a záväzok žalovaného tieto peňažné prostriedky vrátiť aj spolu s príslušenstvom dňa 22.07.2016, čo bol dohodnutý deň splatnosti poskytnutých finančných prostriedkov.

9. Zo zmluvy ďalej vyplývalo, že:

- RPMN predstavovalo 29,20 %,
- celkové náklady žalovaného predstavovali pevnú sumu 11,16 eura,
- celková žalovaným vrátená čiastka predstavovala sumu 641,16 eura,
- priemerná hodnota RPMN predstavovala hodnotu 30 %.

10. Žalobca dňa 27.06.2016 poskytol bezhotovostným prevodom na účet žalovaného peňažné prostriedky v sume 630 eur, pričom žalovaný tieto peňažné prostriedky žalobcovi v dohodnutom čase, t.j. do 22.07.2016 v žiadnom rozsahu nevrátil.

11. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

12. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

13. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“) tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. b) ods. 7 zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie finančnou službou služba poskytovaná veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania,

Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie sú úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

15. Podľa § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

17. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Súd považoval za nesporné, že medzi stranami sporu vznikol dňa 27.06.2016 uzavretím zmluvy podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka a citovaných ustanovení zákona č. 266/2005 Z.z. a poskytnutím peňažnej sumy žalobcom žalovanému vo výške 630 euro, občianskoprávny záväzkový vzťah podľa § 488, 489 a 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý podľa svojho obsahu zahŕňal podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, keď obsahoval dohodu o prenechaní vecí - resp. jej reálnom odovzdaní v určenom čase bez ďalšieho požiadania žalovaného, druhovom označení vecí (peniaze), povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určení času vrátenia, pričom následne došlo aj k reálnemu odovzdaniu týchto peňazí žalobcom žalovanému (reálny kontrakt). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri vzniku tejto zmluvy, nakoľko žalobca vystupoval ako dodávateľ konajúci v rámci predmetu svojho podnikania (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), išlo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa na tento záväzkový vzťah vzťahuje podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. právna úprava podľa ustanovenia § 11 tohto zákona, tzn. následky za prípadné nedodržanie písomnej formy zmluvy podľa § 9 ods. 1 tohto zákona alebo absencie osobitných náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) tohto zákona alebo následky uvedenia nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa, spočívajúce v bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutej pôžičky. V danom prípade súd nezistil žiadne pochybenia majúce za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť pôžičky.

21. Zákonná úprava zmluvy o pôžičke podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky, na základe čoho možno peňažnú pôžičku rozlíšiť na úročnú alebo bezúročnú, pričom akákoľvek iná dohodnutá odplata by bola v rozpore so zákonom (tzn. ustanoveniami o zmluve o pôžičke) a bola by podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. V danom prípade zo zmluvy nevyplývalo, že by sa strany sporu dohodli na úrokoch a preto súd považoval zmluvu o pôžičke uzatvorenú medzi stranami sporu za bezúročnú. Zmluva však obsahovala neprípustnú dohodu o odplate

v sume 11,16 eura za poskytnutie pôžičky, ktorú súd v zmysle uvedeného vyhodnotil ako absolútne neplatnú (§ 39 Občianskeho zákonníka) a na základe toho, nárok žalobcu na zaplatenie poplatku v sume 11,16 eura, za nedôvodný.

22. Vychádzajúc z uvedeného sa žalobca mohol úspešne domáhať z titulu poskytnutej pôžičky len vrátenia istiny pôžičky, tzn. sumy 630 euro. Žalovaný z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke žalobcovi neuhradil žiadnu sumu a preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy istiny poskytnutej pôžičky vo výške 630 euro žalobcovi a v časti nároku - sumy 11,16 eura, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. Podľa § 559 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 16.03.2016 doposiaľ vo výške 0,00% a potom výška úrokov z omeškania ku dňu uplatnenia úroku z omeškania žalobcom dňa 23.07.2016 (deň po splatnosti pôžičky) bola 5 % ročne.

25. Preto súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania zo súdom priznanej sumy vo výške 5 % ročne, až do reálneho zaplatenia dlžnej sumy.

26. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,52 %, zohľadňujúci pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní (žalobcov úspech bol 98,26 % a úspech žalovaného bol 1,74 %, tzn. 98,26 % - 1,74 %). O výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.